

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 187/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Симпо АД Врање, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, на седници већа одржаној 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу 31.05.2016. године ради исплате. Основни суд у Врању се решењем П1 1538/16 од 18.10.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења списе предмета уступио Привредном суду у Лесковцу, као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, већ је списе предмета дописом П 801/19 од 20.05.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. става 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08...88/18) и члана 22. става 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

У конкретном случају, решењем Привредног суда у Лесковцу Ст 8/2018 од 25.07.2018. године отворен је стечајни поступак над стечајним дужником "Симпо" АД Врање, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације стечајног дужника и обустављен стечајни поступак над стечајним дужником.

Одредбом члана 25. става 1. тачке 1) Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, а тачком 4) да привредни суд у првом степену суди и у споровима

поводом реорганизације. Према члану 22. ставу 2. Закона о уређењу судова основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете коју је запослени претрпео на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Законом о стечају ("Службени гласник РС" бр. 104/09...95/18) уређени су услови и начин покретања и вођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. става 2. одређено да се стечај у смислу овог закона спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица (став 3. истог члана), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према плану реорганизације, и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4). Одредбом члана 160. става 3. Закона о стечају прописано је да ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак.

Применом наведених одредби, доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целости, а у односу на правно лице, ранијег стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка, па самим тим и примена одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације.

Имајући у виду изнето, као и да се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, а да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, при чему настаје ситуација као да није ни покренут стечајни поступак, произлази да се не ради о субјектима из члана 25. става 1. тачке 1) Закона о уређењу судова, нити о спору из тачке 4) истог става, па је применом члана 22. ставова 2. и 3. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

На основу изнетог, применом члана 22. става 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић